

Název diplomové práce:

**VZNIK A HISTORICKÝ VÝVOJ REHABILITAČNÍHO ÚSTAVU
KLADRUBY**

Autorka diplomové práce: Soňa Mikolášková

Oponentka diplomové práce: Mgr. Eva Mušková, Ph.D.

Soňa Mikolášková, studentka kombinované formy učitelství pro 1. stupeň ZŠ, si pro svou kvalifikační práci vybrala ryze historickou odbornou práci. Tím jako jedna z mála narušila již mnohaletou tradici, podle které je zvykem, že si studentky, jež se rozhodnou zpracovávat svou diplomovou práci na katedře historie, vybírají témata představující didaktickou aplikaci regionálních dějin místa jejich rodiště či působiště. Didaktická aplikace totiž snadno zajistí, že výsledná práce není pouhou kompilací literatury, ale je přínosná minimálně autorčinými vlastními invenčními didaktickými nápady. Rozhodnutí pro náročnější cestu do nitra odborné historie je třeba vždy patřičně ocenit již vzhledem k tomu, že studenti učitelství 1. stupně během svého studia zcela logicky nezískají žádnou odbornou historickou průpravu, a je tedy nutné, aby si nejprve osvojili aspoň základy historického řemesla. S politováním však musím konstatovat, že přes veškerou snahu diplomantka nepřekročila laťku kompilace. Přestože seznam použitých pramenů a literatury obsahuje poměrně široké spektrum pramenů, ve výsledku autorka pro samotný text použila v drtivé většině pouze literaturu, z archivních fondů využila téměř výlučně fotografie do přílohy. Omluvou může být fakt, že většina fondů týkajících se tématu je neuspořádána, avšak nevyvozovala bych stejný závěr jako autorka, že jsou tudíž tyto fondy nepřístupné. Důležitým zdrojem informací se naopak staly výpovědi pamětníků, především Michala Rybáře, vnuka Viktora Schillera, uznávaného lékaře, jenž sehrál klíčovou roli v založení sanatoria ve Vlašimi i v Kladrubech. K Rybářovým vzpomínkám, stejně tak jako k publikaci „Zamyšlení nad osudovým „nevlastenectvím“ lékaře Viktora Schillera“ z Rybářova pera však bylo potřeba přistupovat mnohem kritičtěji.

Než se autorka začala věnovat stěžejnímu tématu diplomové práce, tj. systematickému přehledu dějin dnešního Rehabilitačního ústavu Kladruby (u Vlašimi), uvedla čtenáře do problematiky zařazením poměrně zevrubného obecného přehledu o rehabilitaci osob se zdravotním postižením. Definovala základní pojmy a naznačila celkový vývoj přístupu

společnosti k postiženým, projevující se zejména změnou terminologie. V následujících kapitolách, rozdělených systematicky podle stěžejních mezníků, již prezentuje historii ústavu, jehož počátky můžeme nalézt v založení Lidového sanatoria, prozatím nikoliv v Kladrubech, nýbrž ve Vlašimi v roce 1924. V souvislosti s počátky rehabilitačního centra je uvedena biografie nejvýznamnější osobnosti spjaté s počátky tohoto ústavu, již zmiňovaného lékaře Viktora Schillera. Velká pozornost je věnována období 2. světové války, která se nemile zapsala jak do chodu sanatoria, tak do života Schillerovy rodiny (on, jeho manželka i další členové rodiny válku nepřežili). Následuje kapitola o poválečném vývoji kladrubského ústavu a nástin současného dění v Kladrubech. V závěru autorka prezentuje preventivní akce pro žáky základních škol, které Rehabilitační ústav Kladruby organizuje a v „Exkurzu“ představuje další osobnosti úzce spjaté s historií ústavu – Friedricha Schillera a Kurta Strausse.

Z formálního hlediska dosahuje předkládaná diplomová práce standardní úrovně. Je psána čtivým stylem, na literaturu a prameny je vesměs jednotně odkazováno podle normy ČČH, nedostatečně jsou citovány elektronické zdroje. Pravopisné chyby se vyskytují spíše ojediněle (např. *Němci rovněž zabraly* – s. 36, *samozřejmě, že* – s. 58). Zvláštním dojmem působí zvolení jiného typu písma pro poznámky pod čarou a zejména odbíhání od plynulého odborného textu k odrážkám či jinému členění textu.

V každém případě je nutné ocenit autorčino nasazení a snahu o co nejkomplexnější zpracování tématu.

Diplomovou práci Soni Mikoláškové doporučuji k obhajobě s hodnocením **velmi dobře**.

V Plzni dne 20. května 2012

Mgr. Eva Mušková, Ph.D.